

Jeg vil gerne spørge: Burde vi i virkeligheden ikke gribe det anderledes an? Burde vi ikke sætte os ned og spørge, hvad der kunne være i en fællesmængde? Kunne vi f.eks. blive enige om, at vi skal have en vandklausul i traktaten, så landene kan beskytte deres drikkevand? Hvis vi kunne blive enige om det, eller der i det mindste var et flertal for det i Folketinget, så kunne det komme ind i et dansk udspil.

Så kan det være, det ender med, at hr. Henrik Dam Kristensen sammen med statsministeren til sidst vedtager nogle ting, som vi andre måske ikke er enige i. Men hvorfor ikke vælge den metode, spørger jeg hr. Henrik Dam Kristensen, i stedet for den konfrontation, Socialdemokratiet nu har lagt op til?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu argumenterer hr. Henrik Dam Kristensen så for, at det er sådan, at enten har man ingen flertalsafgørelser, eller også har man flertalsafgørelser på hele dynen. Det er jo det, hr. Henrik Dam Kristensen gør sig til talsmand for, at der skal være flertalsafgørelser som den absolutte regel på alle områder.

Så siger jeg: Så flytter man demokrati og folkestyre fra nationalstaterne og dermed magt over til EU, men man kan ikke i EU etablere den form for demokrati og folkestyre, som vi har i nationalstaterne. Derfor taber man noget, man udhuler noget. Så er der også det, som jeg tillod mig at sige i min første korte bemærkning til hr. Dam Kristensen, i forhold til forslaget til vedtagelse på den måde, at man siger, at i øvrigt vil man styrke nationalstaterne og de nationale parlamenters rolle.

Man starter altså med at lave et kæmpe problem i forhold til demokrati og folkestyre, og så kommer man halsende bagefter med noget. Hvis det var sådan, at det, hr. Henrik Dam Kristensen præsenterede for os i dag, var, at det var på et helt afgrænset sæt områder, man skulle have flertalsafgørelser, mens enstemmighed selvfølgelig blev fastholdt på alle andre områder, så var det et helt andet udgangspunkt. Men det er ikke det, hr. Henrik Dam Kristensen præsenterer. Det er, at flertalsafgørelser efter Nice-traktaten og efter den kommende forfatnings-traktat er det, EU opererer under, og enstemmighed er væk.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg er ked af at blive fortolket som stridbar. Jeg ville hellere fortolke det som engagement i forhold til nogle lidt provokatoriske spørgsmål, som jeg synes var spændende at forsøge at svare præcist på. Men man kan jo diskutere, hvornår det er stridbart, og hvornår det er engagementet, det dukker op.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke vil påtage mig ansvaret for, på hvilken måde der bliver indkaldt til møder. Det kan og skal ikke være mit ansvar. Jeg vil gerne endnu en gang kvittere for det, jeg også klart gav udtryk for før, at de steder, hvor det kan lade sig gøre at mødes, så lad os da gøre det, men lad være med at postulere, at det kan lade sig gøre at lave et nationalt kompromis, som også indeholder Enhedslisten og Dansk Folkeparti, omkring en fremtidig europæisk politik. Det kan det ikke, og det skal det nok heller ikke.

Må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: For det første sagde jeg nu meget præcist indledningsvis, at flertalsafgørelser må blive reglen i et nyt samarbejde med 25 lande, men så er det helt klart, at der også er områder, som er af en sådan karakter, at her kan der ikke være flertalsafgørelser. F.eks. hvis vi i fremtiden skal ændre traktaterne. Man kan jo ikke have flertalsafgørelse om, hvorvidt et land kan sende sine soldater i krig osv., der kan være en række af sådanne områder, men hovedprincippet skal være flertalsafgørelser.

Men jeg synes, at hr. Kristian Thulesen Dahl trækker debatten i en forkert retning eller faktisk trækker den lidt nedad, når man siger, at vi har demokrati og måden at gøre det på i Danmark, og man kan ikke sammenligne det, der foregår i Europa, med det.

Det ved jeg nu ikke, om man ikke kan. Man kan jo ikke have det sådan, at hele Folketinget skal deltage i det europæiske samarbejde, og alle andre landes parlamenter også skulle det. Vi er jo nødt til at finde en eller anden mekanisme, så vi kan håndtere det – alene i forhold til landenes størrelse og den slags ting.

Men hvis Danmark skal have indflydelse på ting, som er helt afgørende for os som miljø, forbrugerbeskyttelse, indre marked osv., osv., så må det foregå i en konstruktion, som gør, at vi har indflydelse i forhold til vores lands størrelse, og så må man erkende, at skal der ske fremskridt